

ה"ת 16615/08/15 - אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ, משטרת ישראל ימ"ר חוף

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 16615-08-15 אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 44

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
מבקשת אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה
נגד
משיבים
1. אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ
2. משטרת ישראל ימ"ר חוף

החלטה

- לפני בקשה תשיעית שהוגשה על ידי אגף המכס ומע"מ חקירות חיפה (להלן: "**המבקשת**") להארכת תוקפם של צווים והמשך החזקת תפוסים למשך ארבעה חודשים נוספים.
- כנגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ (להלן: "**המשיבה**") מתנהלת חקירה מורכבת וממושכת, שבה היא ומעורבים נוספים חשודים בביצוע עבירות זיוף, קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון, עבירות על פקודת הייבוא וייצוא ועבירות על פקודת המכס.
- על פי החשד, המשיבה קשרה קשר עם אחרים, שעניינו הפרת כללי הרגולציה החלים על ייבוא כלי רכב למדינת ישראל. במסגרת אותה תכנית הוצגו למשרד התחבורה מסמכים מזויפים שונים, אשר על בסיסם קיבלה המשיבה ממשרד התחבורה היתר "ייבוא מקביל". המשיבה רכשה למעלה מ-2,000 כלי רכב בעלות כוללת של כ-50 מיליון דולר ארה"ב, מתוך כוונה לייבא את כלי הרכב לישראל. בניגוד לתנאי ההיתר, כלי הרכב נרכשו מסוכני רכב, שאינם סוכנים מורשים, והרכישות בוצעו תוך שימוש בחברות הרשומות בארה"ב, במטרה להסוות את העובדה כי נרכשו על ידי המשיבה למטרת ייבואם לישראל.
- על פי החשד, המשיבה נקטה בפעולות נוספות, על מנת להסתיר את העובדה כי כלי הרכב אסורים לייבוא, ובין היתר, הוכנו מסמכים כוזבים בנוגע למיהותם של המוכרים, ערכם של כלי הרכב, תנאי המכר ועוד. בנוסף, המסמכים המזויפים הוצגו לרשויות המכס בישראל, על מנת לשחרר את כלי הרכב המיובאים.
- בהתאם להערכת המבקשת בשלב זה, שווי הרכוש האסור אשר התקבל תוך ביצוע עבירות המקור, עומד על כ-280 מיליון ₪.
- בתחילת חקירת התיק נתפסו בנמלים כ-300 כלי רכב, אותם ייבאה המשיבה למדינה, אך בשלב מאוחר יותר הרכבים שוחררו, בכפוף להפקדת ערבות בנקאית על סך 24 מיליון ₪, שהיוותה כ-60% מערך כלי הרכב. המבקשת הסכימה, על מנת להקטין את הפגיעה במשיבה, כי האחרונה תמכור את כלי הרכב בחו"ל. בנוסף, נתפסו

ברישום שני נכסי מקרקעין שבבעלות המשיבה, כאשר על אחד הנכסים רובצת משכנתא (שבינתיים נפרעה בחלקה).

6. מעת לעת, תוקפם של הצווים והמשך החזקת התפוסים הוארך על ידי בית המשפט, עד שבבקשה השישית הוגשה התנגדות מטעם המשיבה, או אז החליט כב' השופט ז' אריאלי כי יש מקום להיעתר לבקשה באופן חלקי בלבד ועל כן, האריך את תקופת הצווים והחזקת התפוסים בארבעה חודשים בלבד. כמו כן, הפחית כב' השופט ז' אריאלי את גובה הערבות הבנקאית ב- 2 מיליון ₪, כך שנותרה בידי המבקשת ערבות בנקאית על סך 22 מיליון ₪, כחלופה לכלי הרכב ששוחררו.

7. בתאריך 13.11.18, בחלוף ארבעה חודשים מאז החלטת כב' השופט ז' אריאלי, הגישה המבקשת בקשה שביעית להארכת תוקפם של הצווים והתפוסים, ובקשה זו נדונה בפניי.

בהחלטתי מיום 9.12.18 הארכתי את תוקפם של הצווים והחזקת התפוסים בארבעה חודשים נוספים, בצייני כי בפרק זמן זה מצופה מהפרקליטות להעביר ליחידה החוקרת השלמות חקירה, אם ישנן, וליתן צפי למועד סיום הטיפול בתיק.

8. בתאריך 27.12.18 הגישו הצדדים בקשה מוסכמת לשחרור חלק מהתפוסים ולהארכת תוקף יתרת התפוסים. במסגרת הסכמות הצדדים, הוסכם כי צווי המניעה האוסרים על ביצוע פעולות בנכסים הידועים כגוש 5418 חלקות 22 ו-23 מכוח צווים מיום 20.7.15 ומיום 26.7.15, יוותרו על כנם, וכי הערבויות הבנקאיות יבוטלו ויוחזרו לידי המשיבה. עוד הוסכם בין הצדדים כי חלף הערבויות הבנקאיות שיבוטלו, יוטל צו איסור דיספוזיציה בנוגע לזכויות המשיבה בנכס הידוע כגוש 3643 חלקה 131, תירשם הערת אזהרה לטובת המבקשת, וכי תוקף החזקת התפוסים יוארך עד ליום 10.6.19.

9. בהחלטתי מיום 28.12.18 נתתי תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, הוריתי על החזרת הערבויות בסך 22 מיליון ₪ והארכתי את החזקת התפוסים עד ליום 10.6.19. כמו כן, לבקשת הצדדים הוריתי על הטלת צו האוסר כל שינוי או דיספוזיציה בין בתמורה ובין שלא בתמורה בכל הנוגע לזכויות המשיבה בנכס הידוע כגוש 3643 חלקה 131 והוריתי על רישום הערת אזהרה לטובת המבקשת (החלטה מיום 9.1.19).

10. בתאריך 2.6.19 הגישה המבקשת בקשה שמינית להארכת תוקפם של הצווים והתפוסים למשך שישה חודשים נוספים קרי, עד ליום 10.12.19. בהחלטתי מתאריך 9.7.19 קבעתי כי על מנת להגביר את הפיקוח השיפוטי על קצב התקדמות גיבוש ההחלטה בתיק, ובשים לב לעובדה כי מדובר בבקשה שמינית - אני מאריכה את תוקף הצווים והמשך החזקת התפוסים ב-4 חודשים נוספים החל מיום 10.6.19, בצייני כי בפרק זמן זה מצופה מהפרקליטות, למצער, להחליט בדבר עריכת שימוע למשיבה.

11. עתה עומדת בפניי בקשה תשיעית להארכת תוקפם של הצווים והתפוסים למשך ארבעה חודשים נוספים החל מתאריך 10.10.19.

טענות הצדדים:

12. דיון בבקשה התקיים בתאריך 27.10.19.

13. המבקשת חזרה על טענותיה כפי שנטענו בבקשות קודמות כי מדובר בפרשייה רחבת היקף, הכוללת אלפי מסמכים וחומר חקירה רב. לטענתה, יש בידה ממצאים המחזקים את החשדות נגד המשיבה ולשם כך הציגה בפני בית המשפט דו"ח סודי (סומן במ/1) ובמסגרתו פורטו מס' פעולות חקירה שבוצעו על ידה בחודשים האחרונים, בתיקים קשורים ופעולות שעתידות להתבצע, אך לא מדובר בפעולות בתיק המשיבה.

עוד טענה המבקשת כי חומר החקירה הועבר לפרקליטות מיסוי וכלכלה, לצורך בחינתו ועל מנת לאפשר לפרקליטות

לבחון את מלוא החומר ולקבל החלטות בתיק בתקופה הקרובה, נדרשת ארכה נוספת של ארבעה חודשים, בצינה כי בתיק יש חומרי חקירה שהמבקשת טרם נחשפה אליהם בשל טעמי חיסיון של יחסי עו"ד - לקוח והמבקשת ממתנה להחלטת בית המשפט בעניין זה.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי יש לתת את הדעת לכך שהושבה למשיבה הערבות הבנקאית בשווי 22 מיליון ₪ בתמורה לתפיסה ברישום של נכס חדש ששווי 10 מיליון ₪, כך שכיום נותרו בידי המבקשת שלושה נכסים ברישום בשווי 110 מיליון ₪ בלבד, וזאת על אף שהיקף העבירות בתיק הינו בסך 280 מיליון ₪. על כן, לטענת המבקשת הפגיעה בקניינה של המשיבה הינה מידתית ויש להיעתר לבקשה במלואה בצינה כי אם בתום התקופה הארכה לא תסתיים החקירה, תשקול המבקשת שחרור חלק מהקרקעות שנתפסו על ידה.

14. המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי על אף שחקירת התיק החלה לפני כ- 4 וחצי שנים עותרת המבקשת להמשיך ולפגוע בזכות הקניין של המשיבה למשך 4 חודשים נוספים, כאשר חלק מהתפוסים שנתפסו מוחזקים על ידי המבקשת קרוב לארבע וחצי שנים, מאז ראשית תפיסתם ביום 20.7.15.

לטענת המשיבה, אין לקבל את הבקשה בנסיבות בהן אין חשש להברחת נכסים ע"י המשיבה, בשים לב לנכסים הרבים שיש ברשותה, לאיתנות הפיננסית שלה וההתנהלות העסקית שלה מאז פרוץ החקירה, בצינה כי בגין אחד מהנכסים התפוסים ע"י המבקשת החזירה המשיבה משכנתא בסך 30 מיליון ₪.

המשיבה הוסיפה וטענה, כי על אף שחלף פרק זמן של כשנה מאז שהתיק עבר לפרקליטות המבקשת גם היום לא מציינת כמה חודשים דרושים לשם השלמת הבדיקה וקבלת החלטה לגבי המשך התיק וכי על אף שבהחלטת בית המשפט האחרונה נקבע כי מצופה מהפרקליטות להחליט בדבר עריכת שימוע למשיבה, אין בבקשה כל התייחסות למועד קבלת החלטה בעניין.

לאור האמור, טענה המשיבה כי בשל הפגיעה הממשית בקניין, ללא צפי מוגדר לסיום החקירה, אין להיעתר בפעם התשיעית לבקשה וכי יש להשיב את התפוסים לחזקתה.

דין והכרעה

15. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בבקשה, בתגובה ובדו"ח הסודי שהוצג לעיוני, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

16. כפי שצוין בהחלטתי מיום 9.12.18 אין מחלוקת בין הצדדים לגבי קיומו של חשד סביר בעוצמה הנדרשת לשלב זה.

17. באשר לערך הרכוש האסור - שאלה זו נידונה כבר בעבר בפני כב' השופט ז' אריאלי והוא עומד על כ- 280 מיליון ₪.

18. כפי שפורט בהרחבה בהחלטות הקודמות, תכלית התפיסה הינה הבטחת חילוט עתידי - אם תורשע המשיבה בדין.

19. על מנת להיעתר לבקשה להמשך החזקת התפוסים על בית המשפט לשקול ולאזן בין השיקולים השונים שביניהם - קיומו של פוטנציאל חילוט, פרק הזמן שחלף ממועד התפיסה, תוך מתן משקל לחזקת החפות העומדת לחשוד, ומתן משקל לפגיעה המתמשכת בזכות הקניין. עוד על בית המשפט להשתכנע כי החקירה מתקדמת ולשקול מה הוא פרק הזמן הנדרש לסיום החקירה.

20. מדובר בשיקולים דינמיים וככל שפרק הזמן מאז התפיסה הולך ומתארך, כך הולכת ומתעצמת הפגיעה

בזכות הקניין של החשוד; מאידך, ככל שמתעצם החשד הסביר והחקירה מתקרבת לסיומה, כך מתעצם האינטרס הציבורי בהבטחת החילוט העתידי.

21. מחד, לא ניתן להתעלם מכך, שמדובר בחקירה מסועפת, המתנהלת כנגד 18 חשודים שונים במקביל, וכוללת חומר חקירה רב, אותו חייבת הרשות התובעת לבדוק בטרם החלטה על הגשת כתב אישום, בכפוף לשימוע.

כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי המסמכים שנתפסו במשרד עורך הדין ניל סמולט טרם הועברו לעיון המבקשת.

זאת ועוד, המבקשת מחזיקה היום נכסים ברישום בלבד, חלופה שפוגעת פחות, באופן יחסי, בקניינה של המשיבה.

22. מאידך, בהתאם לדו"ח הסודי (במ/1), מאז ההארכה הקודמת, לא חל כל שינוי או התפתחות בחקירה, וגם אם בכוונת המבקשת לבצע פעולות בתיקים נוספים בפרשה, אין משמעות הדבר עיכוב בקבלת החלטה בתיקה של המשיבה.

23. בנוסף, מאז תפיסת הרכוש של המשיבה חלף זמן רב ואנו עומדים בפני בקשה תשיעית להארכת תפוסים, כאשר גם בזו הפעם, ב"כ המבקשת לא יכלה להתחייב על מועד ספציפי לסיים הטיפול בתיק.

על כן, סבורני שבשלב זה האיזון בין הזכויות המתנגשות השתנה, ופרק הזמן הארוך בו מתנהלת החקירה, מעל ארבע וחצי שנים, מהווה שיקול המסיט את האיזון לעבר זכויותיה של המשיבה, בדרך של צמצום היקף החילוט ולו במקצת.

בהקשר זה אפנה לבש"פ 7446/12 די.אנ. דיאמונדס (2007) בע"מ נ' מדינת ישראל (1.11.12) שם נקבע, כדלקמן:

"במסגרת שיקול הדעת המסור לבית המשפט בשאלת שחרור התפוס, עליו לתת דעתו לשתי שאלות עיקריות. הראשונה - האם תפיסתו של החפץ עודנה הכרחית להגשמת המטרה לשמה הוא נתפס. בהינתן תשובה חיובית לשאלה הראשונה יש לשאול האם קיימת חלופה אחרת שפגיעתה בתובע הזכות פחותה, ואשר ניתן להגשים דרכה את מטרת תפיסתו של הנכס. במידה מסויימת, דומה הליך התפיסה לסוגיית מעצרו של נאשם עד תום ההליכים, במובן התארכות ההליכים ושינוי נקודת האיזון. כידוע, ככל שמתארכים ההליכים במשפטו של נאשם, כך על בית המשפט להקפיד הקפדה יתרה בשאלת ההצדקה למעצר. כך אף בשאלת התפיסה. כל אימת שעולה סוגיית שחרורו של תפוס, על בית המשפט לשיקול את מגוון הסוגיות המתעוררות, תוך מתן משקל לשלב המקדמי של ההליך".

עוד אפנה לע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.19) שם קבע בית המשפט העליון כי יש לצמצם את היקף צו החילוט הזמני, נוכח חלוף הזמן מאז תפיסתו של הרכוש כחמש שנים, ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך. אציין, כי החלטה זו ניתנה בתיק שבו הוגש כתב אישום, בשונה ממצב שבפניי כאשר טרם התקבלה החלטה האם יוגש כתב אישום נגד המשיבה אם לאו. וכך נקבע ע"י כב' השופטת ע' ברון:

"צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכותו הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיים ההליך (ראו והשוו: רע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)). בעניינינו רכושם של המערערים תפוס כבר כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי מאז הוגש כתב האישום (9.1.2017) - בשלב זה נחקרו עדים בודדים בלבד, בעוד

רשימת העדים מונה קרוב ל-400 עדים. בנסיבות אלה, ובהינתן חזקת החפות העומדת למערערים, דעתי היא שנדרש לצמצם את היקף החילוט שנקבע."

הדברים יפים גם לענייננו, קל וחומר, כאשר רכוש המשיבה תפוס כארבע וחצי שנים **עוד בטרם הוגש כתב אישום** והמבקשת כאמור, אינה מתחייבת לצפי בדבר מועד הגשת כתב אישום בכפוף לזכות השימוע.

24. אשר על כן, לאחר איזון מחדש בין השיקולים השונים שפירטתי לעיל - מחד פוטנציאל החילוט - שאינו זניח כלל ועיקר, ומאידך חלופת הזמן, כשלא חלה כל התפתחות בחקירה מאז בקשת הארכה האחרונה, ובשל הפגיעה המתמשכת בזכות הקניין של המשיבה, נוטה הכף לטובת המשיבה, בדרך של צמצום היקף החילוט.

סוף דבר,

אני מורה על ביטול צו איסור דיספוזיציה שניתן בהחלטתי מיום 9.1.19 בכל הנוגע לזכויותיה של אלבר שירותי מימונית בע"מ ח.פ. 512025891, בנכס הידוע כגוש 3643 חלקה 131 וכן על ביטול הערת האזהרה בנכס שניתנה לטובת המשיבים.

על מנת לאפשר למבקשת את סיום החקירה אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים והנכסים הנותרים, למשך 120 יום, החל מתאריך 10.10.19.

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המבקשת תתאם עם המזכירות קבלת המסמכים שנמסרו.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תש"פ, 06 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.